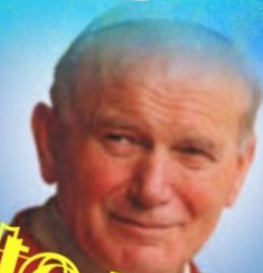

Miesięcznik wydawany przez uczniów Szkoły Podstawowej nr 3 im. Jana Pawła II w Mińsku Mazowieckim od września 2004r.

Na Marginesie

Październik
Nr
2/170

Święto patrona

Bezpieczne
przechodzenie
na pasach

Dzień Edukacji
Narodowej

REKRUTACJA DO
SZKOŁY
POMADPODSTAWOWEJ

Top Serieale

Drodzy czytelnicy,

oddajemy Wam do rąk drugi w tym roku numer szkolnego miesięcznika, który jednocześnie jest **170** numerem gazetki szkolnej! Jesteśmy dumne i szczęśliwe, że tak wiele wspólnej pracy za nami! Ten miesiąc był również wyjątkowy. Świątowaliśmy Dzień Edukacji Narodowej, uczciliśmy Patrona Szkoły, staraliśmy się pracować na najwyższych obrotach, pomimo nieustępującej pandemii, która dziesiątkowała i uczniów i nauczycieli. W dniu wydania tego numeru już jest pewne, że uczniowie klas 4-8 wrócili do nauczania zdalnego. Oby wszyscy korzystali z tej możliwości nauki jak najlepiej! Tego życzymy i Wam i sobie!

Wasze cenzorki

Agnieszka Kożuchowska
Izabela Saganowska

STOPKA REDAKCYJNA:

- **dziennikarze z kl. 7b** – Julia Dobosz, Maria Kretowicz
- **dziennikarze z kl. 7c** – Helena Kulma, Michalina Gąsior
- **dziennikarze z kl. 7d** – Agata Piętka, Zuzanna Gągoł, Wiktoria Dziechciarek, Oliwia Frydrychewicz
- **dziennikarze z kl. 7e** – Julia Bakuła
- **dziennikarze z kl. 8a** – Klaudia Drzazga, Michał Kowalczyk, Wiktoria Kowalewska, Marta Markiewicz, Ada Ślęzak, Ola Kalinowska
- **dziennikarze z kl. 8c** – Weronika Bartnicka, Magda Kożuchowska, Michalina Saganowska, Milena Bąk, Wiktoria Jankowska, Helena Szmidt
- **okładka** – Oskar Cholewiński z 8a
- **współpraca** – p. Bożena Sawczuk

SPIS TREŚCI:

- str. 3** – Jak nie dać się pandemii?
- str. 4** – Ideały z SP3
- str. 5** – Geometryczna dama (wywiad z panią Sułek)
- str. 6** – Inny nie znaczy gorszy
- str. 7** – Siła obrazu
- str. 8** – Odłóż smartfon i żyj!
- str. 9** – VS (p. Agnieszka Krasuska i Gabrysia Kołodziejczyk)
- str. 10** – To już 4 klasa!
- str. 11** – Nasze zajęcia pozaszkolne
- str. 12-13** – Proces rekrutacji ósmoklasistów
- str. 14** – Plac zabaw – nowa odłona
- str. 15** – Teatralne emocje 8a
- str. 16** – 6 umiejętności uniwersalnych
- str. 17** – O żydowskich mińszczanach
- str. 18** – Dobry serial to jest to!
- str. 19** – strona niemiecka
- str. 20** – Jak się uczyć, żeby się nauczyć?
- str. 21** – Kiedy zaczyna się starość?
- str. 22** – „Dary anioła”
- str. 23** – Przepisnik
- str. 24** – Poetycko

PRZYJEMNEJ LEKTURY!

JAK NIE DAĆ SIĘ PANDEMII?

Pandemia jest teraz największym problemem świata, trzeba więc wiedzieć, jak się odpowiednio chronić, by się nie zarazić. Po pierwsze, należy stosować się do wprowadzonych obostrzeń. Jak wszyscy wiemy, musimy nosić maseczki w miejscach publicznych, na korytarzach szkolnych, w sklepach i na ulicach. Zalecane jest częste dezynfekowanie rąk płynami wirusobójczymi. O ile to możliwe, należy pozostawać w domu, nie wychodzić bez potrzeby. Gdy ktoś zauważy u siebie objawy choroby, powinien skontaktować się z lekarzem.

Warto też pamiętać o profilaktyce, czyli regularnie wietrzyć pomieszczenia, w których przebywamy, pić dużą ilość wody, zdrowo się odżywiać i wysypiać się.

Trzeba też znaleźć czas na przyjemności, aby pandemia nie zniszczyła naszej psychiki. Jeśli

ktoś przebywa na kwarantannie, to niech próbuje grać w gry planszowe, czyta swoje ulubione książki, gotuje. Jeśli mamy szczęście i nadal normalnie chodzimy do szkoły, to warto w ramach odreagowania i chwili odpoczynku po całym dniu w szkole obejrzeć odcinek swojego ulubionego serialu, dobrze też znaleźć czas na wspólną rozmowę z rodziną.

Mimo że nie wszystkim pasują wprowadzone obostrzenia, to musimy się do nich stosować. Nie należy lekceważyć tak groźnego wirusa, na którego leku na razie nie ma. Za nienoszenie maseczek w częściach wspólnych w szkole grozi nam nagana dyrektora, a na ulicy mandat w wysokości 500 zł. Jeśli teraz będziemy bardzo surowo przestrzegać wszystkich zakazów, to być może za jakiś czas zachorowań będzie mniej.

W dniu wydania październikowego numeru gazetki wiadomo już, że od poniedziałku (26.10.2020) mamy się uczyć zdalnie. Musimy poradzić sobie w ten sposób z rozprzestrzenianiem się wirusa. Oby zamknięcie uczniów w domach okazało się skuteczne!

Wiktoria Dziechciarek, Zuzanna Gągół, 7d

IDEAŁY Z SP3

Z okazji Dnia Edukacji Narodowej postanowiliśmy zapytać uczniów o ich ideał nauczyciela, a nauczycieli o ich ideał ucznia. Skoro 14 października już za nami, to starajmy się być dla siebie takimi ideałami, o jakich marzymy.

IDEALNY NAUCZYCIEL:

dziewczyny z 8c (wyróżniały, pasjonat, ma poczucie humoru)

Ania 7a (spokojny, cierpliwy, wytrzymały)

dziewczyny z 7d (miły, mało zadaje, zabawny)

Jakub Jackiewicz z 7e (miły, pomocny, cierpliwy)

Bartek z 8a (ma dystans do siebie, zabawny, łagodnie ocenia)

Natalia z 7c (zaangażowany, lubi swoją

pracę, cierpliwy)

Karol z 7e (miły, sprawiedliwy, wyróżniały)

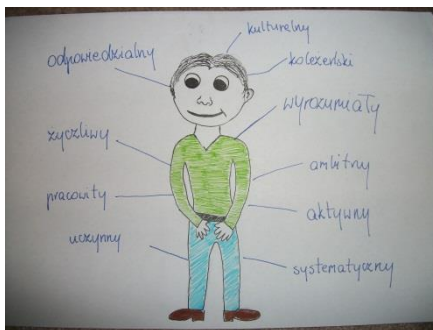
IDEALNY UCZEŃ:

p. Katarzyna Kozłowska-Wyszogrodzka (punktualny, aktywny, systematyczny)

p. Joanna Sułek (Nie ma takiego. Każdy jest inny i wyjątkowy.)

p. Katarzyna Milewska (tolerancyjny, empatyczny, pokorny)

p. Agnieszka Kożuchowska (zaangażowany, wykorzystujący swoje możliwości, starający się)

Marta Markiewicz, Klaudia Drzazga, 8a

GEOMETRYCZNA DAMA

Nauczyciel od matematyki to nie tylko osoba interesująca się liczbami....

Zaskoczmy Was! Nasza Pani od matematyki – **JOANNA SUŁEK** pracowała jako wizażystka, a czy interesuje się też modą?

Kto jest Pani największą inspiracją modową?

- Nie mam żadnego guru modowego, tylko córka mi podpowiada, jak mam się ubrać.

Czemu zrezygnowała Pani z bycia wizażystką?

- Nigdy o tym nie mówię, ale wydaje mi się, że to przez pracę w szkole. Po prostu nie mam czasu. Lecz zdarza mi się malować koleżanki mojej córki, między innymi na studniówki.

Jaki sklep z ubraniami lubi Pani najbardziej?

- Nie mam ulubionego, ale dużo ubrań zamawiam na Allegro, żeby nie tracić czasu, biegając po sklepach.

Czy jest Pani na bieżąco z nowymi trendami modowymi?

- W ogóle nie, ale moja córka jest. Więc w przypadku złego wyboru mnie alarmuje.

Top 3 ulubionych kolorów:

1. Czerwony
2. Zielony
3. Granatowy

Skąd pomysł na zostanie nauczycielką?

- To było tak dawno i nie wiem, skąd taki pomysł. Nie było to moje marzenie, ale po wielu latach pracy w innych zawodach wiem, że to jest ten zawód, który chcę wykonywać.

Co Pani nosi, gdy ma Pani dzień wolny?

- Mam takie spodnie, takie niby dresy, ale wyglądają lepiej niż dresy i to w nich najbardziej lubię chodzić po domu.

Czy są jakieś zainteresowania, o których nikt nie wie?

- Był to wizaż, ale się wydało. Zazwyczaj nie ukrywam tego, co robię. Również trochę interesuje się sportem i mówię o tym głośno, żeby w jakiś sposób zachęcić młodzież do ruchu.

Michalina Gąsior, Helena Kulma 7c

INNY NIE ZNACZY GORSZY

4 października przed Urzędem Miasta został zorganizowany PIKNIK MIEJSKI. Wydarzenie prowadzone przez panią wiceburmistrz Elżę Bujalską było częścią uroczystych obchodów 30-lecia Samorządu oraz wręczenia władzom Mińska Mazowieckiego honorowego sztandaru „Flag of Honour” będącym nagrodą od Rady Europy dla naszego miasta. Mińskie szkoły podstawowe, kluby sportowe i szkoła muzyczna zorganizowały najróżniejsze stoiska oraz część artystyczną – każdy pokazywał w różny sposób jedną wartość europejską.

Pod kierunkiem pani Izabeli Saganowskiej uczniowie z klas 7c, 8b oraz 8c przygotowali etiudę teatralną pt. „Inny”, którą potem przedstawili na pikniku miejskim. Występ miał za zadanie pokazać ideę tolerancji wobec każdego człowieka. Dzięki ruchowi scenicznemu i dobrze dobranej muzyce artyści przedstawili, jak różnorodny i ciekawy jest nasz świat oraz jak okropny byłby, gdyby wszyscy byli dokładnie tacy sami. Reprezentanci naszej szkoły słusznie zwrócili uwagę na to, że każdy z nas ma prawo być inny – każdy z nas ma prawo być sobą. Nie można przechodzić obojętnie wobec krzywdy innego człowieka. Inny nie znaczy gorszy! Po występie nasze koło teatralne zostało nagrodzone ogromnymi brawami. Udało nam się skupić uwagę wielu piknikowych gości, co nie jest łatwe w czasie imprez plenerowych.

Weronika Bartnicka 8c

SIŁA OBRAZU

Klasy 8a i 8c wraz ze swoimi wychowawczyniami – panią Katarzyną Kozłowską-Wyszogrodzką i panią Agnieszką Nowak oraz polonistkami – panią Agnieszką Kożuchowską i panią Izabelą Saganowską wybrały się 8 października na wycieczkę do Warszawy.

Najpierw odwiedziliśmy Muzeum Narodowe, w którym mogliśmy zobaczyć wystawę pt. „Polska. Siła obrazu”. Wystawa ta pokazuje polskie malarstwo, które powstawało w czasach zaborów. W całej kolekcji jest 130 obrazów. Są to dzieła autorów takich jak: Jan Matejko, Jacek Malczewski, Piotr Michałowski, Stanisław Wyspiański, Józef Chełmoński i Aleksander Gieryski. Obrazy, które przykuły naszą uwagę to: „Stańczyk”, „Rejtan” i „Somo-sierra”. Nie wszyscy wiedzą, że „Stańczyk” to nie jest pełny tytuł tego znanego obrazu. Pełny tytuł to: „Stańczyk na wieść o utracie wieży smoleńskiej”. Matejko w tym obrazie przedstawia samego siebie

martwiącego się o losy Polski. Obraz „Rejtan” z kolei przedstawia Polaka Tadeusza Rejtana, który zbuntował się przeciwko rozbiorowi Polski. Autor „Somo-sierra” przedstawia bitwę, ale zamiast skupić się na pokazaniu elementów bitwy, pokazał otoczenie tworzące się podczas walki. Na koniec prowadząca wystawy powiedziała nam, żeby patrząc na obraz, zawsze doszukiwać się w nim treści. Wszystkie te obrazy miały charakter patriotyczny oraz buntowniczy. Okazało się, że za pomocą obrazu można dużo powiedzieć.

Po udanej wystawie bawiliśmy się w grę terenową w łazienkach Królewskich.

Pobył w stolicy był bardzo udany. Mądrze wykorzystaliśmy ten czas.

Polecamy tę wycieczkę osobom, które są zainteresowane malarstwem. Jeszcze do 20 grudnia w Muzeum Narodowym można oglądać wystawę „Polska. Siła obrazu”. Tyle arcydzieł w jednym miejscu. Warto to zobaczyć!

Milena Bąk, Wiktoria Jankowska

8c

Odłóż smartfon i żyj!

„Odłóż smartfon i żyj” to nazwa 11. edycji Kampanii Społecznej „Bądźmy razem Bezpieczni”. Akcja rozpoczęła się 10 października 2019 i została zainicjowana przez Tramwaje Warszawskie. Kampania ta stawia sobie za cel zwiększenie świadomości społeczeństwa w ruchu drogowym oraz ograniczenie zagrożeń życia i zdrowia uczestników ruchu drogowego.

W Mińsku Mazowieckim akcja ta została zainicjowana przez radną powiatową panią Alicję Cichoń. Pierwszy napis przy przejściu dla pieszych w naszym mieście powstał na skrzyżowaniu ulic Okrzei i Kopernika przy Szkole Podstawowej nr 1. Ma to na

celu zwrócenie uwagi zwłaszcza młodych ludzi na istniejące zagrożenia związane z nieodpowiedzialnym korzystaniem z telefonu. Hasło „Odłóż smartfon i żyj!” ma nas brutalnie „wyrzucić” z rzeczywistości wirtualnej do realnego świata.

Postanowiliśmy zapytać kilku uczniów z naszej szkoły, co sądzą o tej akcji.

- *Widziałam, ale moim zdaniem to nic nie daje, ponieważ jak się jest skupionym na telefonie, to wszystko naokoło się rozmywa i nie widzisz tego. Albo to tylko ja tak mam.* – Ola Proczek 8b

- *Sądzę, że mogą być nawet przydatne. Są potrzebne, ale nie wszyscy mogą zwrócić na nie uwagę i się do nich stosować. Na mnie raczej nie działają, bo praktycznie zawsze, jak przechodzę przez przejście, to chowam telefon.*

– Milena Bąk 8c

- *Tak, zwróciłem uwagę na znaki przy przejściu i moim zdaniem są potrzebne i działają.* – Piotrek Ślusarczyk 8a

Mimo tego, że w ostatnim czasie na ulicach naszego miasta pojawiły się takie znaki, to jednak trzeba pamiętać, że one nie ochronią nas przed zagrożeniami spowodowanymi przez naszą nieuwagę. Czasem trzeba odłożyć telefon na te kilka sekund, które zajmują nam przejście przez pasy. Niekiedy te kilka sekund mogą uratować nam życie.

Magda Kożuchowska, Michalina Saganowska, Weronika Bartnicka 8c

WOŁĄ PRZEKĄSKI NA SŁODKO NIŻ NA SŁONO

PANI AGNIESZKA KRASUSKA ORAZ GABRYSLA KOŁODZIEJCZYK Z 8A

Pani Agnieszka Krasuska
nauczycielka matematyki

Gabrysla Kołodziejczyk
uczenica kl. 8A

Co jest najtrudniejsze w uczeniu (się) matematyki?	Potęgi i pierwiastki	Wszystko
Ulubiony przedmiot (gdy była Pani w szkole)?	Matematyka	Biologia
Jakie oceny miała Pani/ masz z matematyki?	5 i 6	Nie za dobre
Ulubiony smak herbaty	Owocowa, malinowa	Mango-truskawka
Przekąska na słono vs na słodko	Zdecydowanie na słodko	Słodko
Znienawidzony dzień tygodnia	Lubię wszystkie dni w tygodniu	Poniedziałek
Ostatnio obejrzany film/serial	Dawno temu oglądałam ostatnio	The Originals
Ulubione zajęcie w jesienne wieczory	Spacer z psem	Słuchanie muzyki

Weronika Bartnicka, Helena Szmidt 8c

TO JUŻ 4 KLASA!

Przejście do czwartej klasy to dla ucznia przekroczenie ważnej granicy. W młodszych klasach każde dziecko jest pod opieką jednej pani, uczy się w jednej sali lekcyjnej, może zostawiać książki w swojej szafce w klasie. Dla uczniów klas 4a i 4b tegoroczny wrzesień okazał się wyzwaniem, z którym zmierzyć się musieli wszyscy czwartoklasiści.

ZMIANY

Największa zmiana wiąże się z tym, że od tego roku uczniowie mają wielu nauczycieli, nie tylko jedną panią. Każdego przedmiotu naucza inny nauczyciel, który wprowadza swoje zasady i ma konkretne oczekiwania wobec uczniów. Wszystko to trzeba zapamiętać! Lekcje odbywają się w różnych klasach (choć w tym roku i tak było nieco inaczej ze względu na pandemię... - może to było łatwiejsze przejście dla czwartoklasistów?). Codziennie w planie są inne lekcje i trzeba dobrze się spakować, bo w szkole nie ma szafek, w których można zostawić swoje rzeczy. Poza tym 4 klasy weszły na piętro i mają lekcje ze starszymi uczniami. We wszystkim pomagają wychowawczynie, ale sami uczniowie też muszą być od tego roku bardziej samodzielni – np. muszą nauczyć się czytania informacji z planu lekcji. Oto, co powiedzieli nam uczniowie:

KACPER (4a) – Nie widzę żadnych zmian poza cięższym plecakiem.

MIKOŁAJ z DAMIANEM (4a) – Mamy dużo więcej trudnej nauki.

JULIA, OLIWIA, MAGDA (4a) – Jest więcej różnych przedmiotów szkolnych, których wcześniej nie było.

PATRYK (4b) – Nic mnie nie zaskoczyło, cieszę się, że w końcu jestem w 4 klasie.

NATALIA i JULIA (4b) – Mamy zadawane więcej prac domowych.

MIKOŁAJ (4b) – W tym roku czuję się bardziej odpowiedzialny i dorosły.

Jako starsi uczniowie też musieliśmy przyzwyczaić się do obecności młodszych uczniów. Dobrze wiedzieć, że dla nich przejście do etapu 4-8 jest super ważne i daje im poczucie dorosłości. Większość czwartoklasistów stwierdza, że we wrześniu nastąpiła zmiana na lepsze. Życzymy im, żeby czuli tak przez cały rok.

Julia Dobosz, Marysia Kretowicz, 7b

NASZE ZAJĘCIA POZASZKOLNE

Obowiązkiem uczniów jest chodzenie do szkoły i uczenie się tego, co w danym roku szkolnym jest zaplanowane na poszczególnych przedmiotach. Wiadomo jednak, że nie samą szkołą żyje uczeń. Wielu z nas ma swoje pasje, zainteresowania i

potrzeby, które realizujemy dodatkowo poza szkołą.

Postanowiliśmy zorientować się, na jakie zajęcia dodatkowe chodzą czwartoklasiści, jakie wybierają siódmoklasiści, a co z zajęć dodatkowych jest najpopularniejsze wśród ósmoklasistów.

Czwartoklasiści w ramach swoich zajęć dodatkowych najczęściej wskazywali zajęcia sztuka walki, grupka uczniów uczęszcza na dodatkowe lekcje języka angielskiego. W klasach czwartych znajdziemy też miłośników innych sportów i kilku harcerzy.

W klasach siódmych uczniowie wybierają już chyba bardziej świadomie, dodatkowo w większości na zajęcia są już w stanie dostać się samodzielnie, więc ich wybory dotyczące zajęć dodatkowych wyglądają trochę inaczej. Numerem jeden są zajęcia z języka angielskiego. Wielu siódmoklasistów wskazało na różne zajęcia sportowe (piłka nożna, piłka ręczna, siatkówka) oraz na sztuki walki. Dowiedzieliśmy się również, że kilka osób trenuje jazdę konną, kilka chodzi na lekcje gry na instrumencie i na lekcje śpiewu. Również w tym roczniku są harcerze i ministranci.

Ósmoklasiści w tym roku postawili na zajęcia przygotowujące do egzaminów – chodzą na dodatkowy angielski, ale także na „douczi” z języka polskiego i z matematyki. Grupa najstarszych uczniów uczęszcza na dodatkowe treningi sportowe. Ósmoklasiści grają też na instrumentach, chodzą na zbiórki harcerskie, kilku chłopaków jest ministrantami.

Dobrze, że uczniowie mają swoje zainteresowania, że potrafią tak zorganizować swój czas, by znaleźć chwilę na to, co lubią, co sprawia im przyjemność. Często bywa tak, że im ktoś ma więcej zajęć, tym lepiej radzi sobie z organizacją wszystkich swoich obowiązków i na przyjemności również znajduje czas. Człowiek mający pasje jest człowiekiem szczęśliwym!

Ada Ślęzak, Wiktoria Kowalewska, 8a

ÓSMOKLASISTO – CZEKA CIĘ PROCES REKRUTACJI!

We wrześniu napisałam o egzaminach ósmoklasisty – będziemy je pisać w maju 2021 roku (w nowym terminie). Teraz chciałam pokazać kilka ważnych informacji na temat procesu rekrutacji do szkół ponadpodstawowych.

O wyborze szkoły czy profilu klasy każdy ósmoklasista musi zacząć myśleć już

całkiem niedługo – warto zorientować się, jaka jest oferta poszczególnych szkół. Warto już teraz uświadomić sobie, kiedy ostatecznie będziemy podejmować decyzję i co będzie miało na nią wpływ.

Wyniki egzaminu ósmoklasisty 2021:

- Ogłoszenia wyników egzaminu ósmoklasisty: **2 lipca 2021 r.**
- Przekazanie szkołom wyników i zaświadczeń: **do 8 lipca 2021r.**
- Wydanie zdającym zaświadczeń oraz informacji: **9 lipca 2021 r.**

O zakwalifikowaniu kandydata do wybranej szkoły zdecydują przeliczone na punkty wyniki z egzaminu ósmoklasisty oraz punkty za oceny na świadectwie szkolnym i za inne osiągnięcia ucznia.

Jak liczy się punkty po 8 klasie? Maksymalna liczba punktów, jaką może otrzymać uczeń wynosi 200. Połowa – czyli 100 punktów - to maksymalna liczba punktów, jaką można otrzymać z egzaminu ósmoklasisty., a druga część – czyli kolejnych 100 punktów - to łączne punkty: „za świadectwo”, a konkretnie za oceny końcowe na świadectwie z 4 przedmiotów, za szczególne osiągnięcia np. uzyskanie tytułu finalisty w konkursie kuratorskim oraz za aktywność na rzecz innych ludzi (wolontariat).

A teraz wskazówki praktyczne!

1. Punkty za wyniki egzaminu ósmoklasisty

Uczniowie otrzymają wyniki w procentach (na punkty przeliczamy je mnożąc wynik procentowy przez 0,35):

- z języka polskiego ($100 \text{ procent} \times 0,35 = 35$ punktów maksymalnie)
- z matematyki ($100 \text{ procent} \times 0,35 = 35$ punktów maksymalnie)
- z języka obcego ($100 \text{ procent} \times 0,3 = 30$ punktów maksymalnie)

Maksymalnie można otrzymać 100 punktów.

2. **Punkty: „za świadectwo” i za osiągnięcia** - maksymalnie można otrzymać 100 punktów. Tu bierze się pod uwagę (sumuje) następujące składniki:
 - punkty z 4 ocen na świadectwie: z języka polskiego i matematyki oraz dwóch wybranych przedmiotów, w zależności od tego, jakie są brane pod uwagę podczas rekrutacji w danej szkole średniej.

I tak:

- za 6 (celujący) - 18 punktów
- za 5 (bardzo dobry) - 17 punktów
- za 4 (dobry) - 14 punktów
- za 3 (dostateczny) - 8 punktów
- za 2 (dopuszczający) - 2 punkty

Dodatkowo można otrzymać punkty za świadectwo z paskiem (średnia ocen powyżej 4,75 i co najmniej bardzo dobre zachowanie) to 7 punktów w procesie rekrutacji. Za aktywność na rzecz innych ludzi, czyli za działalność wolontariacką można zdobyć 3 punkty, a za szczególne osiągnięcia np. tytuł finalisty z konkursów kuratorskich lub za sukcesy w konkursach na szczeblu co najmniej powiatowym można zyskać jeszcze maksymalnie 18 punktów.

Pomyślcie o tych warunkach już dziś. Wiadomo na których przedmiotach trzeba zawalczyć o jak najlepsze oceny, wiadomo, że warto brać udział w konkursach i robić coś dla innych w ramach działalności wolontariackiej. Krótko mówiąc – wszystko w naszych rękach!

Wiktoria Kowalewska, 8a

PLAC ZABAW - nowa odsłona

W czasie wakacji w naszej szkole została dobudowana nowa część placu zabaw. Co o nowej inwestycji powie pan dyrektor, a co sądzą użytkownicy?

Skąd się wziął pomysł na zbudowanie nowej części placu zabaw?

(Pan Dyrektor): Pierwsza część placu zabaw, która powstała w związku z dużym zapotrzebowaniem ze strony naszych młodszych uczniów, okazała się niewysatracająca. Kolejki do poszczególnych zabawek były długie. Stąd pojawiła się koncepcja, żeby jednak go rozbudować. Plac już w pierwszym projekcie był dwuetapowy nawet trzyetapowy, więc wiedzieliśmy o tym, że pierwsza część po prostu nie wystarczy.

Ile czasu zajęło wybudowanie nowej części placu zabaw?

(PD): Była to dosłownie chwila, niespełna miesiąc. Błyskawicznie to ruszyło. Firma, która to wykonywała, była firmą doświadczoną w tego typu pracach. Nadzór był nie tylko ze strony szkoły, ale też ze strony Urzędu Miasta. Pracownicy wydziału inwestycyjnego to zdecydowanie osoby doświadczone, więc też wszystko poszło w tempie błyskawicznym. I powiem szczerze, że nawet trudno było zauważyć prace, bo oni weszli, a właściwie za chwilę już wychodzili.

Za jaką kwotę cały plac zabaw został wybudowany?

(PD): Koszty takiego placu zabaw są ogromne, ponieważ oprócz materiałów są to też ceny wszystkiego rodzaju zgód, pozwoleń, stosownych certyfikatów – to bardzo podnosi cenę. W ramach sa-

mego budżetu obywatelskiego pierwszy etap to 150 000 zł, drugi tyle samo. Do tego jeszcze dochodziły sumy, które przeznaczyło miasto dodatkowo.

Czy jest Pan zadowolony z końcowego efektu? Czy uważa Pan, że budowa nowej części placu to był dobry pomysł?

(PD): To jest bardzo trudne pytanie, gdyby nie było placu zabaw, nie byłoby szeregu różnego rodzaju kłopotów, np. dziecko może tam ulec jakiemuś wypadkowi, ktoś się może uderzyć, ktoś się może wyrzucić - takie sytuacje się zdarzają. Jest to zrozumiałe, każdy z nas ma takie doświadczenie, że kiedyś się wyrzucił. Gdybyśmy zrezygnowali z tego placu zabaw, to dzieciaki nie miałyby mnóstwa frajdy. Więc każda rzecz, która jest w szkole, ma swoje plusy i minusy. Natomiast gdybyśmy patrzyli tylko na minusy, to byśmy nic nigdy w szkołach ani wokół szkół nie zrobili.

A które zabawki podobają się użytkownikom nowego placu zabaw?

Basia: Ta duża.

Ania: Huśtawka. Na placu zawsze się na niej bujam.

Blanka: Duża wieża.

Zoja: Wieża.

Alicja: Wielka wieża.

Życzymy dobrej i bezpiecznej zabawy!

Milena Bąk, Wiktoria Jankowska 8C

TEATRALNE EMOCJE 8A

29 września wraz z moją klasą 8a miałam przyjemność być w Och-Teatrze w Warszawie na wyreżyserowanym przez Piotra Ratajczaka spektaklu pt. „Stowarzyszenie umarłych poetów”. W głównych rolach wystąpili m.in. Maciej Musiał, Wojciech Malajkat czy Jakub Sasak. Fabuła przedstawienia skupia się na nauce chłopców w prestiżowej

szkole średniej, w której obowiązują 4 złote tradycyjne zasady: honor, tradycja, dyscyplina i doskonałość. Jednak wraz z nowym rokiem szkolnym pojawił się tam nowy nauczyciel, którego poglądy były zdecydowanie inne niż pozostałych pedagogów.

Uważam, że przedstawienie zdecydowanie jest godne polecenia uczniom klas starszych, czyli siódmo- i ósmoklasistom. Treść jest naprawdę interesująca i wielowątkowa, a to nie pozwala widzom na ani chwilę nudy. Na scenie nie ma zbyt wielu rekwizytów, ale i tak można zorientować się, gdzie przenosi się akcja. Aktorzy zostali idealnie dobrani do ról, które odgrywali. Pokazali widzowi emocje młodych bohaterów. Scenografia była nietypowa, wręcz zaskakująca dla kogoś, kto pierwszy raz wybrał się do warszawskiego Och-Teatru. Scena jest tam umieszczona na środku sali, a widzowie oglądają to, co się dzieje z dwóch stron. Takie usytuowanie sceny to oczywiście wyzwanie dla reżysera i aktorów – w tym spektaklu świetnie sprawdziły się rozwiązania z oznaczeniem przestrzeni. Z klasy błyskawicznie przenosiliśmy się do jaskini, z jaskini do pokoju chłopców w internacie. Muzyka też zasługuje na wyróżnienie – budowała ona nastrój w przedstawieniu. W chwilach grozy, smutku czy zaniepokojenia, dźwięki były odpowiednio dobrane do sytuacji, pełniły rolę tła, zamiast wyszukanej scenografii.

Widzowie – zarówno ci starsi, jak i młodszy – oglądali sztukę z ogromnym zainteresowaniem. Wielu z nas spektakl zmusił do przemyśleń na temat relacji między uczniami i nauczycielami, na temat funkcjonowania szkoły jako instytucji, na temat trudnych relacji między ojcami i ich synami. Obojętnym nie pozostawia też sytuacja wrażliwego chłopaka wobec surowych i wygórowanych oczekiwań ze strony rodzica. Po obejrzeniu przedstawienia z czystym sumieniem mogę je wam wszystkim polecić. Jest to taka sztuka, o której myśli się jeszcze długo po wyjściu z teatru.

(Ada Ślęzak, 8a)

6 UMIEJĘTNOŚCI UNIWERSALNYCH

1 października 2020 roku przedstawiciele klas siódmych wzięli udział w kursie rozwijania sześciu umiejętności uniwersalnych. Było to szkolenie w ramach projektu „Torami nowej edukacji”. Dzięki temu całodniowemu kursowi mieliśmy okazję (jako siódmoklasiści) lepiej się poznać.

Czym są umiejętności uniwersalne? Jak sama nazwa wskazuje, umiejętność uniwersalna to taka, którą można ze sobą „zabrać” i zastosować w każdej nowej sytuacji, a w przyszłości w każdej nowej pracy. Są to kluczowe umiejętności cenione przez nauczycieli czy pracodawców. Możemy stwierdzić, że wśród tych umiejętności uniwersalnych są m.in. chęć do nauki, zdolność adaptacji, czyli dostosowania się do zachodzących zmian, szacunek dla innych, czy zdolności organizacyjne.

Wszystkiego tego nauczyliśmy się podczas całodniowego szkolenia. Na początku rozwiązyaliśmy krótki test dotyczący naszej początkowej wiedzy na temat umiejętności. Następnie pani prowadząca szkolenie dobrała nas w pięcioosobowe grupy, w których rysowaliśmy kwiatki z naszymi wspólnymi i osobnymi zdolnościami. Potem po kolei każda grupa miała za zadanie zaprezentować swój plakat. Później zmieniliśmy swoje drużyny i na dużych kartkach rysowaliśmy wyspę marzeń. W ten sposób wszyscy dowiedzieliśmy się, co lubi lub czym się interesuje każdy z nas. Rozmawialiśmy też na różnorodne tematy, na przykład o ocenianiu innych pod względem wyglądu czy zwracaniu uwagi na fakt, z jakiej rodziny ktoś pochodzi. Na ostatniej godzinie przenieśliśmy się do sali komputerowej, gdzie zalogowaliśmy się na platformę www.eduplatform.tv, na której oglądaliśmy filmy szkoleniowe. Na koniec wykonaliśmy ponownie ten sam test co na początku i porównywaliśmy swoje wyniki, podsumowaliśmy też to, czego się nauczyliśmy podczas zajęć. Każdy uczestnik kursu otrzymał certyfikat poświadczający ukończenia szkolenia.

Dzięki temu szkoleniu wiemy więcej. To był udany dzień.

(Julia Dobosz i Marysia Kretowicz 7B)

O ŻYDOWSKICH MIŃSZCZANACH

VI Dni Kultury Żydowskiej, które obchodzone były w Mińsku na początku października, zainspirowały mnie do napisania w tym miesiącu kilku informacji o tym, co udało mi się ustalić na temat losów mińszczan pochodzenia żydowskiego.

➤ Odrębna gmina żydowska dla Mińska Mazowieckiego została założona około 1822r., gdy zniesiono kahały w całym Królestwie Polskim, tworząc w ich miejsce tzw. dozory bożnicze. Wówczas siedziba gminy, podobnie jak bożnica i łaźnia, mieściła się przy ul. Karczewskiej (obecnie ul. Piłsudskiego).

➤ W 1827r. w Mińsku żyło 260 Żydów przy ogólnej liczbie mieszkańców 770. 34 lata później stosunek ten wynosił 692 członków społeczności żydowskiej na 1338 mieszkańców, a w 1897r. - 3445 wyznawców judaizmu na 6011 mińszczan.

➤ Mińscy Żydzi zajmowali się głównie handlem i rzemiosłem, byli właścicielami dużej ilości nieruchomości w mieście. W 1904 r. na 258 nieruchomości 123 należały do Żydów. Mniejszość Żydowska brała aktywny udział w życiu miasta. Prowadziła własne przedszkole, szkołę podstawową, miała własne organizacje charytatywne, partie polityczne.

➤ W przeszłości w Mińsku Mazowieckim były dwa cmentarze żydowskie. Pierwszy z nich mieścił się w zachodniej części miasta, w okolicach dzisiejszej ul. Kazikowskiego. Obecnie na tym terenie znajduje się budynek Zespołu Szkół Ekonomicznych. Drugi cmentarz został założony w rejonie dzisiejszych ulic Cichej i Dąbrówki około 1870 r. Istnieje do dziś.

➤ 21 sierpnia 1967r. - w 25. rocznicę rozpoczęcia likwidacji mińskiego getta - odsłonięto na cmentarzu pomnik. U jego stóp leży granitowa tablica z dwujęzycznym - polskim i żydowskim napisem: *"Pomnik ten poświęcony jest pamięci ludności żydowskiej Mińska Mazowieckiego i okolic w liczbie 5500 mężczyzn, kobiet i dzieci zamordowanych w latach 1939-1945 przez ludobójców hitlerowskich. Cześć pamięci męczenników"*.

➤ Pomnik upamiętniający likwidację mińskiego getta znajduje się przy ulicy Nadrzecnej, tuż przy Rynku, który w 1942 „stał się przestrzenią kaźni i niewinnie przelanej krwi. Ginęły tu bez wyjątku dzieci, starcy, kobiety i mężczyźni, niektórzy w strasznych męczarniach”.

Michał Tomasz Kowalczyk, 8a

DOBRY SERIAL TO JEST TO!

Uczniowie starszych klas naszej szkoły uwielbiają oglądać seriale. Dla wielu osób jest to sposób na odreagowanie po szkole, na chwilę odpoczynku od lekcji i obowiązków. Sprawdziłyśmy, które tytuły cieszą się największą oglądalnością. Młodzież zdecydowanie wybiera propozycje Netflix. Oto TOP 10 seriali oglądanych przez uczniów. Ciekawe, czy nasi nauczyciele też oglądają te seriale, czy może mają swoje ulubione pozycje? Chyba warto zbadać?

W przeprowadzonej przez nas ankiecie brały udział 152 osoby z klas 7 i 8.

TOP 10 SERIALI:

1. ***Dom z papieru*** (80 głosów)
2. ***Stranger Things*** (56 głosów)
3. ***Lucyfer*** (35 głosów)
4. ***Riverdale*** (31 głosów)
5. ***Szkoła dla Elity*** (26 głosów)
6. ***W głębi lasu*** (24 głosy)
7. ***The umbrella Academy*** (24 głosy)
8. ***Friends*** (24 głosy)
9. ***Trzyście powodów*** (21 głosów)
10. ***Ania nie Anna*** (19 głosów)

Informacje zebrały Agata Piętko i Oliwia Frydrychewicz z klasy 7d.

WIE IST DAS WETTER HEUTE?/JAKA JEST DZISIAJ POGODA?

Heute ist das Wetter ganz gut. Die Sonne scheint. Es ist warm. Die Temperatur beträgt gegen 24 Grad. Es ist windstill und wolkenlos.

die Jahreszeiten – pory roku

der Frühling – wiosna
der Sommer – lato
im Sommer – w lecie

der Herbst – jesień
der Winter – zima
im Winter – w zimie

die Monate – miesiące

der Januar – styczeń
der Februar – luty
der März – marzec
der April – kwiecień
im April – w kwietniu

der Mai – maj
der Juni – czerwiec
der Juli – lipiec
der August – sierpień
im August – w sierpniu

der September – wrzesień
der Oktober – październik
der November – listopad
der Dezember – grudzień
im Dezember – w grudniu

das Wetter – pogoda/die Wettervorhersage – prognoza pogody

Es ist sonnig. – Jest słonecznie.
Es ist warm. – Jest ciepło.
Es ist heiß. – Jest gorąco.
Es ist schwül. – Jest upalnie.
Es ist kühl. – Jest chłodno.
Es ist kalt. – Jest zimno.
Es ist frostig. – Jest mroźnie.
Es regnet. – Pada deszcz.
Es hagelt. – Pada grad.
Es gibt ein Gewitter. – Jest burza.
Es schneit. – Pada śnieg.

Es ist windig. – Jest wietrznie.
Es ist windstill. – Jest bezwietrznie.
Es ist neblig. – Jest mgliście.
Es ist nass. – Jest mokro.
Es ist wolkig/bewölkt. – Jest pochmurnie.
Es ist wolkenlos. – Jest bezchmurnie.
Es ist heiter. – Jest pogodnie.
Es donnert. – Grzmi.
Es blitzt. – Błyska się.
Die Sonne scheint. – Świeci słońce.
Der Himmel ist bedeckt. – Niebo jest zachmurzone.

die Wärme - ciepło
die Sonne - słońce
der Himmel - niebo

die Wolke - chmura
der Regen - deszcz
das Gewitter - burza

der Wind - wiatr
die Kälte - zimno
der Schnee - śnieg

Wie wird das Wetter in Polen am Freitag?/Jaka będzie pogoda w Polsce w piątek?

In Polen bleibt das Wetter auch am Wochenende wechselhaft. Es weht ein starker Wind. Die Sonne scheint nur selten und es regnet immer wieder. Es wird kühl: 12 bis 15 Grad. Der Herbst ist da!

(pani Bożena Sawczuk)

JAK SIĘ UCZYĆ, ŻEBY SIĘ NAUCZYĆ?

Wiem, że wielu uczniów ma problemy z nauką. Nie wiemy, jak się uczyć, żeby to było skuteczne. Samo otworzenie książki czy zeszytu bywa nieskuteczne, dlatego żeby nauka szła nam łatwiej, mam dla Was kilka wskazówek:

1. Bardzo ważna jest **systematyczność**. Jeśli macie dużo materiału do nauczania, podzielcie go na mniejsze części i rozłóżcie je w czasie. W takich sytuacjach przydaje się **planer**. Może warto w niego zainwestować? Albo zrobić go samemu?
2. Znajdźcie najlepszą porę na naukę. W moim przypadku jest to wieczór. Po południu robię sobie notatki z tematów, a później je czytam i zapamiętuję. Pomimo że czasem wieczorami średnio mi idzie, to rano wszystko pamiętam. Każdy może mieć swoją porę. Sprawdźcie, kiedy nauka jest w waszym przypadku najskuteczniejsza – dowiecie się, czy jesteście sowami (i lepiej idzie wam wieczorem albo w nocy), czy raczej jesteście skowronkami (i lepiej zapamiętujecie rano).
3. Zawsze, gdy się uczycie, odkładajcie telefon gdzieś daleko. Jest on bardzo potężnym rozpraszaczem. Za dużo w nim pokus!
4. Pomocne jest też odkrycie, czy jesteście wzrokowcem czy słuchowcem.

Porady dla wzrokowców:

- Róbcie jak najwyraźniejsze notatki, bo wtedy bardzo łatwo jest się z nich uczyć. Używajcie **zakreślaczy**, rysujcie różne **diagramy** i co najważniejsze starajcie się **ładnie pisać**.
- Możecie też najważniejsze informacje napisać na karteczkach, które później przyczepicie na jakąś tablicę korkową lub ścianę. Chodzi w tym o to, że za każdym razem, gdy wejdziecie do pokoju i spojrzycie w to miejsce, będziecie przypominać sobie materiał.

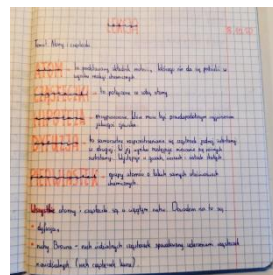
Porady dla słuchowców:

- Uważnie słuchajcie na lekcjach.
- Warto jest nagrać na dyktafonie, jak czytacie np. notatki, a później odsłuchiwać tego w ramach przypomnienia.

Jeśli jesteście słuchowcem, to nie znaczy, że rady dla wzrokowców nie mogą Ci pomóc. Działa to też w drugą stronę.

Warto jest spróbować wszystkich z tych metod i zobaczyć, które są pomocne w twoim przypadku. Powodzenia! ;)

(Julia Bakuła, 7e)

KIEDY ZACZYNA SIĘ STAROŚĆ?

Do postawienia takiego pytania sprowokował mnie udział w rozmowie zorganizowanej przez panią Magdalenę Mól z Miejskiej Biblioteki Publicznej. W rozmowie tej oprócz dorosłych osób wzięłam udział ja i moje dwie koleżanki z klasy. Starość jest powszechnie uznawana za stan będący efektem starzenia się, ostatni okres życia u ludzi. Dla nas – ludzi młodych – starość ma przede wszystkim wymiar biologiczny (fizjologiczny). Moim zdaniem starość oznacza coś więcej niż tylko ostatni okres życia człowieka, jest to stan psychiczny, który u każdego zaczyna się w innym wieku, dlatego trudno stwierdzić, kiedy starość się zaczyna.

Starość w sensie biologicznym

Kiedy patrzymy na nasze babcie, dziadków, czy starszych sąsiadów, widzimy, że ich ciała wyglądają inaczej, dostrzegamy zmarszczki, to, że wolniej i czasem bardziej nieporadnie się poruszają. Zauważamy siwiejące włosy i pochyloną postawę ciała. Tak może być, ale w ten sposób powielamy pewien stereotyp, bo niekoniecznie tak być musi. Medycyna, tryb życia oraz kosmetyki bardzo pomagają współczesnym ludziom. Według mnie zmiany biologiczne, które zachodzą w ciałach starszych ludzi nie muszą być wyrokiem – zdarza się, że osoby starsze są bardziej aktywne i ruchliwe od młodzieży. Częściej chodzą na spacer, uprawiają sport, a młodzież coraz rzadziej się rusza (nie mówię tu o wszystkich młodych osobach, tylko o zauważonych przeze mnie sytuacjach).

Starość w sensie mentalnym

Chyba naprawdę ważniejsze jest to, na ile lat człowiek się czuje, niż to, ile ma lat. Można być nastolatkiem, a zachowywać się jak starzec – marudzić, narzekać, nie cieszyć się z drobnych przyjemności zdarzających się nam w życiu. Z drugiej strony można mieć kilkadziesiąt lat i czuć się młodo, korzystać z życia, rozwijać swoje pasje, dostrzegać dobro wokół siebie i czerpać radość z małych rzeczy (np. z tego, że jest piękny słoneczny dzień).

Zanikanie historii

Niestety młodzież coraz rzadziej rozmawia ze swoimi dziadkami, przez co nie poznaje ich historii, ich przeszłości ani nie dowiaduje się, jak wyglądała ich młodość. W wielu przypadkach starsi ludzie chcą opowiedzieć swoje przeżycia, lecz nie mają komu ich powierzyć. Szkoda, że nie wszystkie historie zostaną przekazane dalej. Niestety nie ma możliwości cofnięcia czasu – gdy nie skorzystamy z doświadczeń i mądrości starszych, to stracimy szansę poznania czegoś, do czego powrotu nie będzie.

Mój wniosek z bibliotecznej „rozmowy przy wspólnym stole” jest taki, że trzeba wykorzystywać okazje do wzajemnej wymiany doświadczeń, do dawania sobie nawzajem tego, co możemy i umiemy. Starsi – młodym, a młodszy – starszym. Tak naprawdę wiek jest tu mniej istotny!

(Aleksandra Kalinowska, 8a)

„DARY ANIOŁA” – KSIĄŻKA, FILM, SERIAL...

Opowieść o dziewczynie, której życie zmieniło się o 180 stopni, napisało amerykańskie małżeństwo Cassandra Clare i Joshua Lewis. Seria książek to aż 6 tomów cieszących się dużym zainteresowaniem wśród czytelników. Autorka pisała głównie z myślą o starszych odbiorcach, jednak ku jej zdziwieniu największą popularność książka zdobyła u młodzieży. W oparciu o powieść powstał film „Dary anioła - miasto kości”, ale także 3-sezonowy serial „Sadowhunters” dostępny na Netflixie.

- **PRZECZYTAĆ KSIĄŻKĘ?** Pierwszy tom „Miasta kości” bardzo mnie wciągnął. Fabuła skupia się wokół nastoletniej dziewczyny, która z dnia na dzień stała się *Nocnym Łowcą*. Podobają mi się to, że wątków nie jest za dużo i spokojnie można wszystko zrozumieć, a czytelnik cały czas jest zaciekawiony i czeka na dalszy ciąg wydarzeń. Postacie są bardzo barwne i ciekawe. Cały czas dowiadujemy się nowych rzeczy o bohaterach. Główna postać - Clary - od razu przypadła mi do gustu. Uważam, że warto wypożyczyć czy zamówić tę książkę, przekonajcie się sami.

- **OBEJRZEĆ FILM?** Sfilmowana została tylko pierwsza część z tej serii, a i tak film „Dary anioła - miasto kości” bardzo mnie urzekł. Aktorzy byli idealnie dopasowani do postaci opisanych w książce. Miejsca akcji przyciągały wzrok i cieszyły oko. Krótko mówiąc, fenomenalna gra

aktorska i świetna fabuła. Jeśli przeczytacie książkę, koniecznie sięgnijcie też po film.

- **A MOŻE SERIAL?** Zdecydowanie to mój osobisty faworyt. Niestety odkryłam go dosyć późno, bo już po przeczytaniu książki i obejrzeniu filmu. Gdy zaczęłam oglądać serial „Sadowhunters”, miałam wrażenie, że skądś znam sceny z ekranu. Dopiero po jakimś czasie zorientowałam się, że oglądam serialową wersję książki Cassandry Clare. Na ten serial znajdźcie czas, koniecznie!

„Dary anioła” to – jak widać – bardzo inspirująca książka. Uwaga – i książka, i film, i serial wciągają! Ja zdecydowanie polecam – przeczytajcie i obejrzyjcie!

Ada Ślęzak, 8a

PRZEPISNIK – CIASTKA OWSIANE

Julka Bakula z 7e proponuje zdrowe i pyszne ciastka, które da się zrobić w krótkim czasie. Takie słodkości można (prawie) bezkarnie podjadać 😊.

Składniki:

- 3 dojrzałe banany
- 3 łyżki miodu
- 3 łyżki posiekanych orzechów włoskich
- 3 łyżki żurawiny (możecie zastąpić ją rodzynkami)
- 1 czubata łyżeczka mielonego cynamonu
- około 2 szklanek płatków owsianych błyskawicznych

Przygotowanie:

1. Banany wrzucamy do miski, starannie rozgniatamy je ręką lub widelcem.

2. Dodajemy miód i dokładnie mieszamy.

3. Następnie dodajemy sypkie składniki (cynamon, żurawinę lub rodzynki, posiekane orzechy i płatki owsiane).

4. Wszystko dokładnie mieszamy.

5. Nagrzewamy piekarnik do temperatury 180 stopni.

6. Dużą blachę wykładamy papierem do pieczenia.

7. Na blaszce formujemy kulki z naszej masy i delikatnie je spłaszczamy. Staramy się, aby były podobnych wielkości, wtedy się dobrze wypieką.

8. Ciastka pieczemy w rozgrzanym piekarniku przez około 25 minut (do momentu zarumienienia się).

9. Upieczone ciasteczka odstawiamy do

wystygnięcia.

SMACZNEGO!

POETYCKO

Okazuje się, że są wśród nas osoby szczególnie wrażliwe na słowo. Wiktoria Jankowska z 8c próbuje swoich sił w poezji.

Dusza ludzka

Dusza ludzka jest jak ogień,
może zgasnąć i umrzeć
w każdej chwili.
Jest też pokrętna
nieprzewidywalna
jak żywioł.
Jest także tajemnicza
dusza ludzka,
nigdy nie wiadomo,
co się kryje w niej.

Złość

Złość przepętnia nas brzegami
czasem ją ukrywamy,
częściej wybuchamy
kiedy zbiorą się wszystkie
smutki, żale
marudy
wychodzą z szafy naszej duszy
i sieją zło na drodze
dlatego wszędzie oczy miej
bo jeżeli kogoś zezłościś,
nie oczekuj grzeczności.

Uczucia

Uczucia są jak chwile
ulotne, ale też trwałe
siedzą w nas głęboko
ukryte na stałe
Ktoś wyzna swe uczucia,
a ktoś je ukryje
tak jak w labiryncie, gąszczu
czy też dolinie.
Piękne są uczucia człowieka
miłość co ludzi
na wieki łączy.
Ale też mogą być negatywne uczucia
człowieka
złość, nienawiść czy też agresja
które oddalają ludzi od siebie.
Zmienne są uczucia człowieka
jak pory roku w ciągu życia.

Życie

Życie jest jak czas
przemija oraz jest cenne.
Bo czas też się liczy
tak samo jak życie każdego
człowieka.
Życie jest jak wędrówka po górach.
Chcesz dotrzeć do celu,
lecz musisz najpierw pokonać
przeszkody na twojej drodze stojące.
Lecz ja mówię Wam,
że da się je pokonać.
Wystarczy wierzyć w siebie
i wszystko się uda.
Nawet jeśli na drodze
stoi lęk i niepewność.